

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/50/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3722200573
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3722200573.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobkyne A. B., B. so sídlom C. XX/XX, D. E., IČO: XX XXX XXX, zastúpenej Mgr. Tomášom Szabom, advokátom so sídlom Blumentálska 2735/20, Bratislava proti žalovaným 1/ F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, H. a žalovanej 2/ G. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, H., zastúpených JUDr. Annou Kubovičovou, advokátkou so sídlom Tatranská 300/8, Považská Bystrica, o zaplatenie 109,64 eur s prísl., na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. PB-10C/13/2022-98 zo dňa 9. apríla 2024 v spojení s opravným uznesením č. k. PB-10C/13/2022-101 zo dňa 22. apríla 2024, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalobkyne proti výroku II. uzneseniu súdu prvej inštancie
o d m i e t a .

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti vo
výrokoch I. a III. p o t v r d z u j e .

Žalovaní 1/, 2/ m a j ú nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil; výrokom II. návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietol a výrokom III. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil poukazom na § 163 ods. 1, 2, § 256 ods. 1 CSP. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou voči žalovaným domáhala zaplatenia 109,64 eur s prísl.. Vzhľadom k tomu, že strany sporu na pojednávaní dňa 27.10.2022 zhodne navrhli prerušenie konania, súd uznesením č. k. 10C/13/2022 - 73 zo dňa 27.10.2022, právoplatným dňa 15.11.2022, konanie prerušil. Písomným podaním zo dňa 06.03.2023 žalobkyňa požiadala o pokračovanie v konaní z dôvodu, že medzi stranami sporu neprebehli žiadne mimosúdne rokovania. Po vytyčení termínu pojednávania žalobkyňa požiadala o odročenie pojednávania (písomným podaním zo dňa 25.04.2023) z dôvodu, že medzi stranami sporu prebiehajú mimosúdne rokovania, čo potvrdili v písomnom podaní zo dňa 25.04.2023 aj žalovaní.

Po vytyčení nového termínu pojednávania žalovaní opätovne požiadali (písomným podaním zo dňa 16.06.2023) o odročenie pojednávania z dôvodu prebiehajúcich mimosúdnych rokovaní, čo potvrdila aj žalobkyňa v písomnom podaní zo dňa 20.06.2023. Žalobkyňa, písomným podaním zo dňa 08.09.2023 a žalovaní písomným podaním zo dňa 12.09.2023 opätovne požiadali o prerušenie konania z dôvodu mimosúdnych rokovaní. Uznesením č. k. PB-10C/13/2022-93 zo dňa 13.09.2023 súd konanie prerušil. Citované uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.10.2023. Písomným podaním zo dňa 06.03.2024 žalobkyňa opätovne požiadala o prerušenie konania z dôvodu mimosúdnych rokovaní.

2. Vychádzajúc z citovaného ustanovenia § 163 ods. 2 CSP, pokiaľ súd konanie preruší, môže v ňom pokračovať len na návrh jednej zo sporových strán. Návrh na pokračovanie možno najneskôr podať do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. V danom prípade lehota šiestich mesiacov na podanie návrhu na pokračovanie

v konaní uplynula dňa 05.04.2024. Vzhľadom k tomu, že návrh na pokračovanie

v predmetnom konaní nebol podaný v zákonnej lehote do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania žiadnou zo strán sporu, súd konanie zastavil. Súd pritom podotkol, že návrh žalobkyne na prerušenie konania zo dňa 06.03.2024 nemožno v žiadnom prípade považovať za takýto návrh na pokračovanie v konaní. Vychádzajúc z jeho označenia („žiadosť o opätovné prerušenie súdneho konania v zmysle ustanovenia § 162 a nasl. CSP“), najmä však z jeho obsahu a účelu je nepochybné, že žalobkyňa sa domáhala opätovného prerušenia konania (nie pokračovania v konaní) z dôvodu prebiehajúcich mimosúdnych rokovaní tvrdiac, že intenzívne rokuje so starostom Obce Udiča o prevode vlastníckeho práva... bola zadaná objednávka znaleckého posudku na určenie kúpnej ceny... o stave konania komunikuje s právnou zástupkyňou žalovaných a konzultovala s ňou aj žiadosť o prerušenie konania ...“. Prijatie opačného výkladu (že uvedenú žiadosť treba považovať za návrh na pokračovanie v konaní) by znamenalo svojvoľnú, nelogickú, textu a účelu § 163 ods. 2 CSP a návrhu žalobkyne na prerušenie konania odporujúcu interpretáciu aplikovateľnej právnej normy a procesného úkonu sporovej strany, čo v obdobnom prípade skonštatoval aj Ústavný súd SR vo svojom náleze sp. zn. II. ÚS 292/2019 zo dňa 28.4.2020. Navyše súd udáva, že poskytol stranám sporu dostatočný až nadštandardný časový priestor

pre mimosúdne rokovania, keď konanie opakovane (2 x) odročil a opakovane (2 x) prerušil

za účelom mimosúdnych rokovaní, ktoré sa súdu javili, že smerujú k ich definitívnemu ukončeniu a dohode. Ďalšie odročenie pojednávania či prerušenie konania by už bolo

v rozpore so základnými princípmi civilného sporového konania, konkrétne s čl. 17, v zmysle ktorých má súd postupovať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, aby sa tak predišlo zbytočných prietahom v konaní. Zároveň súd zamietol aj návrh žalobkyne

na prerušenie konania, keďže s poukazom na § 163 ods.1 CSP súd konanie preruší len

na zhodný návrh strán sporu (alebo ak strany sporu zhodne navrhnú odročenie pojednávania). V danom prípade nebol podaný zhodný návrh na prerušenie konania (ani zhodný návrh

na odročenie pojednávania), teda neboli naplnené zákonné podmienky pre prerušenie konania predpokladané v citovanom ustanovení § 163 ods.1 CSP. Zároveň súd v danom prípade nevzhladol ani iné dôvody stanovené v § 162 ods.1 CSP či § 164 CSP, pre ktoré by bolo potrebné toto konanie prerušiť.

3. O trovách konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP tak, že žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania. Zastavenie konania po márnom uplynutí šesťmesačnej lehoty podľa § 163 ods. 2 CSP je dôsledkom procesného postupu nevyhnutne daného na oboch stranách sporu. V danom prípade obe strany zhodne navrhli prerušenie konania, dôsledkom čoho vznikla súdu obligatórna povinnosť prerušiť konanie, tak ako to vyplýva z ustanovenia

§ 163 ods. 1 CSP. Pokiaľ súd konanie zastavuje podľa § 163 ods. 2 CSP tak, ako to je v tomto prípade, dochádza k tomu z dôvodu pasivity oboch strán sporu spočívajúcej v absencii návrhu na pokračovanie v konaní. Z hľadiska zavinenia zastavenia konania je rozhodujúci ich návrh na prerušenie konania, s ktorým následná pasivita (nepodanie návrhu na pokračovanie) spája dôsledok zastavenia konania. Preto je potrebné pričítať procesné zavinenie zastavenia konania oboch stranám sporu rovnakým dielom. Tomu preto zodpovedá aj rozhodnutie o trovách konania tak, že súd žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal.

4. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, v ktorom uviedla, že sa návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 22.02.2022 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 109,64 eur

s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia. Podľa názoru žalobkyne sa žalovaní bezdôvodne obohatili na jej úkor užívaním pozemku parc. č. XXXX/XX, k. ú. H., ktorí užívajú bez jej súhlasu, keďže žalovaným k užívaniu pozemku v jej vlastníctve súhlas neudelila. Účastníci konania na pojednávaní dňa 27.10.2022 zhodne navrhli prerušenie súdneho konania za účelom mimosúdnych rokovaní. Keďže do marca 2023 neprebehli medzi účastníkmi konania rokovania, žalobkyňa požiadala súd, podaním zo dňa 06.03.2023,

o pokračovanie v konaní. Po podaní žiadosti o pokračovanie v konaní, však strany sporu vstúpili do mimosúdneho rokovania. Žalobkyňa začala taktiež intenzívne rokovať

so starostom obce H., s p. D. C., za účelom dojednania prevodu vlastníckeho práva (okrem iného) k pozemku parc. č. XXXX/XX, k. ú. H., užívaným žalovanými bez jej súhlasu, do vlastníctva obce H.. V septembri 2023 si žalobkyňa

a starosta obce Udiča dohodli postup pri prevode vlastníckeho práva k uvedenému pozemku a neskôr zhodne určili znalca za účelom vypracovania znaleckého posudku, ktorým dôjde k určeniu kúpnej ceny o. i. pozemku parc. č. XXXX/XX, k. ú. H.. Z dôvodu neustále prebiehajúcich rokovaní v období mesiacov marec - september 2023 žalobkyňa, písomným podaním zo dňa 08.09.2023, opätovne požiadala súd o prerušenie súdneho konania. Nakoľko do 06.03.2024 nedošlo k doručeniu vypracovaného znaleckého posudku z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti znalca, právny zástupca žalobkyne opätovne požiadala súd o prerušenie súdneho konania. Žalobkyňa má za to, že základom každej zásady civilného konania je prejav vôle (procesný úkon), ktorý procesné právo predvída a upravuje a ktorým zároveň priznáva určité právne účinky. Procesné úkony je možné prakticky urobiť kedykoľvek. Žalobkyňa uskutočnila prejav vôle svojim návrhom zo dňa 06.03.2024, tzn. mesiac pred uplynutím lehoty prerušenia súdneho konania, keďže ako súd v bode 11 uznesenia uvádza, súdne konanie bolo prerušené do 05.04.2024. Ak návrh žalobkyne na opätovné prerušenie súdneho konania súd nepovažoval za návrh na pokračovanie v konaní, z dôvodov vymenovaných

v bode 12 uznesenia, má za to, že mal súd jej návrh riadne a včas zamietnuť, a to tak, aby mala priestor na podanie žiadosti o pokračovanie v súdnom konaní, a aby konaním súdu nedošlo k poškodeniu práv žalobkyne. Napriek tomu, že sporové strany mali na mimosúdne rokovania poskytnutý časový priestor, tento však nebol dostačujúci, keďže ako to z vyššie uvedeného vyplýva, ani do dnes nebol doručený riadne vypracovaný znalecký posudok, ktorý by mohol rokovania o mimosúdnom urovaní prejednávanej veci posunúť. Má eminentný záujem urovnať predmetný súdny spor mimosúdne, ale zároveň má záujem na právnej istote zakotvanej v čl. 2 Civilného sporového poriadku. Zároveň zastáva názor, že každé ustanovenie Civilného sporového poriadku treba vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých tento zákon spočíva, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Vzhľadom na vyššie uvedené, má za to, že okresný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyňu, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces

a zároveň za to, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a teda boli naplnené odvolacie dôvody ustanovené v § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP, a preto navrhovala, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu v celom rozsahu zrušil a pokračoval v súdnom konaní.

5. Žalovaní 1/ a 2/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedli, že absolútne nechápu postup žalobkyne, ktorá na jednej strane tvrdí v odvolaní, že má eminentný záujem dohodnúť sa mimosúdne, ale na druhej strane dáva odvolanie, pretože sa chce súdiť ďalej, hoci predmet sporu je 109,64 eur a spor prebieha od roku 2022. Boli to žalovaní, ktorí vyvinuli iniciatívu na mimosúdne urovanie veci, žalobkyňa však chcela riešiť svoje majetkové vzťahy s I. H., pričom zo žalovaných si vlastne urobila „rukojemníkov“. Napriek tomu poskytovali všetku potrebnú súčinnosť, spolupracovali s I. H., aby sa vec v čo najkratšom čase doriešila. Niekoľko krát bolo pojednávanie odročené, konanie bolo prerušené 13.9.2023 s tým, že žalovaní prostredníctvom právnej zástupkyne vlastne stále vec urgovali, informovali sa o postup žalobkyne, pričom pri poslednom telefonickom zisťovaní bolo oznámené, že I. H. i žalobkyňa trvajú na znaleckom dokazovaní za účelom ocenenia nehnuteľností, ktoré budú v budúcnosti zamenené, resp. po zámene finančne vysporiadané. Pri tomto dohovore si mali meno znalca losovať „z klobúka“ tak, aby vybrali nestranného znalca, meno znalca im právna zástupkyňa žalobkyne nevedela uviesť. Stále ich ubezpečovali, že starosta obce a žalobkyňa sa dohodli a celú vec dotiahnu v čo najkratšom čase. Vtedy ešte upozorňovala na možné zastavenie konania. Po tom ako došlo rozhodnutie o zastavení konania žalovaní zistili na Obci H., že meno vylosovaného znalca bol J. E., tento na základe dopytu, či takýto znalecký posudok robí uviedol, že ani od žalobkyne ani od Obce H. žiadnu objednávku na zhotovenie znaleckého posudku nedostal. Preto absolútne nemožno súhlasiť s bodom 7. odvolania žalobkyne, kde tvrdí, že k vypracovaniu znaleckého posudku nedošlo z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti znalca a to bol dôvod, prečo opätovne žiadala súd o prerušenie súdneho konania. Majú za to, že žalobkyňa mala mať iniciatívu na splnenie svojich cieľov a zámerov ohľadne výmeny pozemkov s obcou a mala sa angažovať, aby znalec čo najskôr zhotovil znalecký posudok, lenže tento ani nezadala spracovať. Z toho dôvodu chápu postup súdu a pokladajú ho

za správny, keďže žalobkyňa ani nenavrhol pokračovanie v konaní v stanovenej lehote v zmysle ustanovenia § 163 ods. 2 CSP. Majú za to, že jeho rozhodnutie je vecne správne, má oporu v zákone a pokladajú za spravodlivé aj to, že o trovách rozhodol tak, že žiadnemu

z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Návrh žalobkyne na ďalšie prerušenie konania po lehote, ktorú má na mysli zákonodarca v ustanovení § 163 ods. 2 CSP pochopiteľne zamietol. Je to už bežná a ustálená prax súdov po účinnosti CSP. Nehovoriac o tom, že sa nejednalo o návrh na pokračovanie v konaní, ktoré má na mysli zákonodarca v spomínanom ustanovení. Žalobkyni nič nebráni doriešiť vec mimosúdne bez ohľadu na to, či toto konanie pokračuje alebo bolo zastavené a nemusí byť súd vôbec zaťažovaný. Celkový stav podľa ich názoru spôsobila samotná žalobkyňa a preto pokladajú jej odvolanie za nedôvodné a žiadali vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti napadnuté rozhodnutie súdu ako vecne správne potvrdiť.

6. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením je potrebné v napadnutej časti vo výrokoch I. a III. podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť ako vecne správne a v napadnutej časti vo výroku II. je potrebné odvolanie žalobkyne podľa § 386 písm. c) CSP odmietnuť, ako odvolanie podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

7. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Podľa § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164, o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

9. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

10. V zmysle § 355 ods. 2 CSP odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné iba vtedy, ak to zákon pripúšťa. Na uvedené pravidlo nadväzuje úprava obsiahnutá v § 357 písm. a) až o) CSP, ktorou je taxatívne vymedzený okruh prvoinštančných uznesení, proti ktorým je prípustné odvolanie.

11. O návrhu na prerušenie konania podľa § 163 CSP sa rozhoduje uznesením, proti ktorému Civilný sporový poriadok neprípúšťa odvolanie v zmysle § 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 (a contrario) a teda absencia uvedenia uznesenia o rozhodnutí o prerušení konania podľa § 163 CSP alebo zamietnutia návrhu na prerušenie konania podľa § 163 CSP v taxatívnom výpočte pozitívne enumerovanej prípustnosti okruhu uznesení, proti ktorým je odvolanie prípustné, spôsobuje, že voči tomuto rozhodnutiu nemožno podať odvolanie. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd odvolanie žalobkyne proti výroku II. uzneseniu súdu prvej inštancie podľa § 386 písm. c) CSP odmietol ako odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

12. Čo sa týka rozhodnutia súdu prvej inštancie o zastavení konania, z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou voči žalovaným domáhala zaplata 109,64 eur s prísl.. Vzhľadom k tomu, že strany sporu na pojednávaní dňa 27.10.2022 zhodne navrhli prerušenie konania, súd prvej inštancie uznesením č. k. 10C/13/2022 - 73 zo dňa 27.10.2022, právoplatným dňa 15.11.2022, konanie prerušil. Písomným podaním zo dňa 06.03.2023 žalobkyňa požiadala o pokračovanie v konaní z dôvodu, že medzi stranami sporu neprebehli žiadne mimosúdne rokovania. Po vytýčení termínu pojednávania žalobkyňa požiadala o odročenie pojednávania (písomným podaním zo dňa 25.04.2023) z dôvodu, že medzi stranami sporu prebiehajú mimosúdne rokovania, čo potvrdili v písomnom podaní zo dňa 25.04.2023 aj žalovaní. Po vytýčení nového termínu pojednávania žalovaní opätovne požiadali (písomným podaním zo dňa

16.06.2023) o odročenie pojednávania z dôvodu prebiehajúcich mimosúdnych rokovaní, čo potvrdila aj žalobkyňa v písomnom podaní zo dňa 20.06.2023. Žalobkyňa, písomným podaním zo dňa 8.9.2023 a žalovaní písomným podaním

zo dňa 12.09.2023 opätovne požiadali o prerušenie konania z dôvodu mimosúdnych rokovaní. Uznesením č. k. PB-10C/13/2022-93 zo dňa 13.09.2023 súd prvej inštancie konanie prerušil, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.10.2023. Písomným podaním zo dňa 06.03.2024 žalobkyňa opätovne požiadala o prerušenie konania z dôvodu mimosúdnych rokovaní. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. podľa § 163 ods. 2 CSP zastavil konanie z dôvodu, že uznesenie o prerušení konania vydané podľa ust. § 163 ods. 1 CSP nadobudlo právoplatnosť dňa 05.10.2023 a teda ktorákoľvek zo strán sporu tak mohla podať návrh na pokračovanie v konaní najneskôr do 05.04.2024. Nakoľko takýto návrh doposiaľ súdu doručený nebol, konštatoval, že šesťmesačná lehota na podanie návrhu

na pokračovanie v konaní uplynula márne. Výrokom II. návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietol a výrokom III. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, z dôvodu, že v danom spore, podľa názoru súdu, zastavenie konania procesne zaviniли obe strany, keď žiadna z nich nepodalala návrh na pokračovanie v konaní.

13. Predmetom odvolacieho konania na podklade podaného odvolania žalobkyne bolo posúdiť, či súd prvej inštancie dospel v prejednávanej veci k správne mu záveru, keď konanie zastavil podľa § 163 ods. 2 CSP.

14. Podľa § 163 ods. 2 CSP ak je konanie prerušené, súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany. Ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví.

15. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne v danej veci podľa § 163 ods. 2 CSP konanie zastavil. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že súd prvej inštancie uznesením č. k. PB-10C/13/2022-93 zo dňa 13.09.2023, právoplatným dňa 05.10.2023 konanie prerušil podľa ust. § 163 ods. 1 CSP, nakoľko strany zhodne požiadali o prerušenie konania z dôvodu mimosúdnych rokovaní. Uznesenie o prerušení konania vydané podľa ust. § 163 ods. 1 CSP nadobudlo právoplatnosť dňa 05.10.2023. Ktorákoľvek zo strán sporu tak mohla aj podľa odvolacieho súdu podať návrh na pokračovanie v konaní najneskôr do 05.04.2024. Nakoľko v tejto lehote takýto návrh súdu nebol doručený, súd prvej inštancie správne konštatoval, že šesťmesačná lehota na podanie návrhu na pokračovanie v konaní uplynula márne a správne postupom podľa ust. § 163 ods. 2 CSP rozhodol o zastavení konania. Ako už bolo uvedené, ak je konanie prerušené podľa § 163 ods. 1 CSP, súd v ňom môže pokračovať len a výlučne na základe prejavu vôle ktorejkoľvek zo strán o pokračovanie v konaní (§ 163 ods. 2 CSP). Keďže v danej veci žiadna zo strán návrh na súd v lehote 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania nepodalala, hypotéza právnej normy § 163 ods. 2 CSP sa naplnila a postupu súdu prvej inštancie, ktorý konanie podľa tohto zákonného ustanovenia v dôsledku uvedeného zastavil, teda niet čo vytknúť. Súd prvej inštancie správne uviedol, že návrh žalobkyne na prerušenie konania

zo dňa 06.03.2024 nemožno v žiadnom prípade považovať za návrh na pokračovanie v konaní, nakoľko vychádzajúc z jeho označenia („žiadosť o opätovné prerušenie súdneho konania v zmysle ustanovenia § 162 a nasl. CSP“), najmä však z jeho obsahu a účelu je nepochybné, že žalobkyňa sa domáhala opätovného prerušenia konania (nie pokračovania

v konaní) z dôvodu prebiehajúcich mimosúdnych rokovaní. Prijatie opačného výkladu (že uvedenú žiadosť treba považovať za návrh na pokračovanie v konaní) by aj podľa odvolacieho súdu znamenalo svojvoľnú, nelogickú, textu a účelu § 163 ods. 2 CSP a návrhu žalobkyne na prerušenie konania odporujúcu interpretáciu aplikovateľnej právnej normy

a procesného úkonu sporovej strany. Vzhľadom na vyššie uvedené má odvolací súd teda

za to, že na vydanie napadnutého rozhodnutia boli splnené procesné podmienky, v konaní na súde prvej inštancie odvolací súd nezistil ani inú vadu konania a teda súd prvej inštancie právo žalobkyne na spravodlivý proces neporušil, keď z dôvodu, že v konaní prerušenom podľa § 163 ods. 1 CSP do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, žiadna strana návrh na pokračovanie v konaní nepodalala, konanie zastavil. Súd prvej inštancie rovnako správne rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania, keď žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania. V danom spore,

aj podľa názoru odvolacieho súdu, zastavenie konania procesne zavinili obe strany, keď žiadna z nich nepodala v lehote návrh na pokračovanie v konaní.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti vo výrokoch I. a III. ako vecne správne potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešným žalovaným 1/, 2/ odvolací súd priznal nárok náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).